

Marco Borsato, Het Einde Van De Lijn

Zou je niet eindeloos rijk willen zijn
Voor een dag
Als koning ontwaken en baden in weelde
en alles was goud wat je zag
Voor een dag op de troon van een luchtkasteel
Maar zonder je mantel
zou niemand meer zien wie je bent
Gewoon een verschijning die kwetsbaar is
niet langer als koning herkend
Onbevangen en naakt
komt een mens op de wereld
en naakt gaan we hier weer vandaan
Want alles blijft achter
Heel je bezit
En leeg zijn je handen
aan het eind van de rit
Niemand is machtig
en iedereen klein
Aan het einde van de lijn
Zou je niet mooier dan mooi willen zijn
als het kon
Geslaagd in het leven
Beroemd en aanbeden
Zo stralend en warm als de zon
Onbeholpen en naakt
Komt een mens op de wereld
en naakt gaan we hier weer vandaan
Want alles blijft achter
Heel je bezit
en leeg zijn je handen
Aan het eind van de rit
Niemand is machtig
en iedereen klein
aan het einde van de lijn
Iedereen danst
iedereen lacht
iedereen weet
dat het eind wacht
Elke waarheid is een leugen
want niemand in dit paradijs
is klaar aan het eind van de reis
Alles blijft achter
Heel je bezit
Leeg zijn je handen
Aan het eind van de rit
Niemand is machtig
en iedereen klein
aan het einde van de lijn.